

DOM

Afsagt den 10. januar 2014 i sag nr. BS: 29C-4217/2012:

Landsforeningen Frie Børnehaver og Fritidshjem som mandatar for Institutionsleder B
c/o Børnehaven Ø

...

X-by

mod

A

...

X-by

og

LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger

Rosenvænget Allé 16

2100 København Ø

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 18. september 2012, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de sagsøgte har overtrådt straffelovens § 268, subsidiært § 267, ved at have fremsat eller udbredt de i påstand 2 omhandlede udtalelser vedrørende sagsøger.

Sagsøger har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte straffes efter straffelovens § 268, subsidiært § 267, for at have fremsat fornærmelige ord og udbredt bevidst urigtige sigtelser, som citeret i påstand 2, i bevidst skadevoldende øjemed.
2. Følgende sigtelser og udbredelse af sigtelser, subsidiært udtalelser, kendes ubeføjede og en bemærkning optages herom i domsslutningen, jfr. straffelovens § 273

Alle sigtelser gengivet i nedennævnte bilag:

Bilag 1 (e-mail af 14. maj 2012 fra Landsforeningen for Socialpædagoger til X-by Kommune):

Side 1: "Pædagogmedhjælperen når hun åbner sammen med institutionslederen oplever at lederen foretager flg. overgreb på børnene:

- Tvangsfodrer børnene så de kaster op
- Siger til børnene at de ikke får noget at drikke hvis ikke de spiser maden op
- Lederen drikker sig beruset til personalemøderne (drikker en flaske vin alene)
- Lederen har foretaget fysisk overgreb på en forælder
- Lederen har skræmt en far der var til samtale på lederens kontor så denne far kom grædende ud fra lederens kontor"

Bilag 2 (brev af 29. maj 2012 fra Landsforeningen for Socialpædagoger til X-by Kommune vedlagt redegørelse fra A):

side 1: "Angående mobning / chikane /forskelsbehandling og vanvittig situation på arbejdspladsen Børnehaven Ø, ..., X-by".

Side 2: "Alle var behandlet dårligt som resulterede i at folk græd og situationen var anspændt og yderst ubehagelig ".

"I den første tid gik det fint. Sandsynligvis på grund af den medicinering, hun fik. Desværre gik det straks ned ad bakken igen. Man kunne ikke se forskel mellem hendes opførsel før indlægge/sen og nu."

"ifølge min kollega blev far til en dreng skubbet ud af kontoret og sparket af B!"

"Det gik altid voldsomt mod forældre med fremmed baggrund. Hun blev ofte kaldt psykopat og som jeg husker tydeligt en forældre sagde; "Det kvindemenneske er syg i hovedet og burde spærres inde."

"Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv. "

"Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave.

"Jeg tror og ved, at alle er så utroligt bange for hende..."

"En anden eksempel på hendes "pædagogiske metoder" kan nævnes hvor hun tvinger børn til at tvangsspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis de ikke gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem. En gang da barnet var for længe om at tage tøjet på blev han smidt ud af bygningen uden sko og jakke direkte i vinterkulden!"

"Som om det ikke var nok ville B lave en falsk indberetning til Kommunen med mistanke om

mishandling af barnet på grund af de blå mærker.”

“På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn.”

“Løn. Jeg har ikke fået den løn som jeg blev lovet ved ansættelsessamtalen.”

“Personalemøde. B drikker en hel flaske vin ALENE. Det gør hun altid.”

“Det er kedeligt at blive chikaneret på den måde.

“Jeg gider ikke lide så meget på grund af min psykisk syge arbejdsleder!”

3. Sagsøgte tilpligtes in solidum (eller hver for sig efter rettens bestemmelse) til sagsøger at betale godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 på kr. 50.000 med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

De sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaringer

Der er afgivet partsforklaring af sagsøger B, A og C og vidneforklaring af D.

Sagsøger B har forklaret, at hun er uddannet pædagog. Hun har været ansat i institutionen i knap 25 år og siden 2000 som leder. Hun har aldrig haft klager eller skærpet tilsyn. Hun har ikke fået klager fra forældrene, hverken mundtlige eller skriftlige. Hun var sygemeldt fra marts 2010. Sagsøgte blev ansat 1. februar 2010. Sagsøgte havde været der 1-2 måneder, da sagsøger blev syg. Sagsøger raskmeldte sig 1. august 2010. Hun var sygemeldt på grund af stress. Hun fik i forbindelse hermed en diagnose om, at hun var psykisk syg. Hun er nu ikke længere psykisk syg. Hvis der var klager over hende omkring marts 2010, var det jo sådan, at hun led af stress. Hun har ikke lidt af stress siden. Hun anser sig selv for frisk i dag.

A blev opsagt på grund af for meget sygefravær. Hun ville ikke anerkende dette sygefravær. Hun sagde, at når hun havde en lægeerklæring, skulle dette trækkes fra. Det skulle det jo ikke. De havde ikke bedt om en lægeerklæring. LFS blev inddraget, da sagsøger indkaldte hende til en syge- og omsorgssamtale. LFS har ikke gjort indsigelse mod opsigelsen.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 1, forklarede hun, at hun ikke har åbnet sammen med A. Hun har gemt alle mødeplanerne. Derfor kan hun sige det med sikkerhed.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 2, afviste hun at have tvangsfodret børn. Det kunne hun ikke drømme om. Hun aner ikke, hvad sagsøgte hentyder til.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 3, forklarede hun, at de altid giver børnene rigeligt at drikke. Hun deltager ikke i spisningen.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 4, forklarede hun, at der er en flaske rødvin til deling blandt op til 10 deltagere. Hun har aldrig drukket en hel flaske vin alene. Hun har ikke noget alkoholmisbrug.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 5, forklarede hun, at hun har taget en forælder, der var meget grænseoverskridende, i armen og ført ham ud af sit kontor. Hun vil tro, at A har hørt det, men ikke selv har overværet det. Hun har ikke sparket en forælder.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 6, forklarede hun, at hun ikke har kendskab til, at en forælder kom grædende ud af hendes kontor. Ovennævnte forælder, som hun tog i armen, var meget vred, men hun tror bestemt ikke, at han græd.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 7, forklarede hun, at hun bestemt mener, at medarbejdere skal behandles godt og skal guides alt afhængig af deres funktion. Mødeplaner skal være retfærdige. Der var en periode i småbørnsstuen (Å-stuen), hvor der var nogle medarbejdere, der havde det rigtig dårligt sammen. Disse problemer blev løst. I 2012 var der ikke problemer på Å-stuen.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 8, forklarede hun vedrørende forældre med fremmed baggrund, at Børnehaven Ø ofte bliver anbefalet mellem forældre med fremmed baggrund indbyrdes. Børn af de forældre, hun har haft, ønsker plads i institutionen. De har tradition for børn med fremmed baggrund i børnehaven. Antallet af disse er for nedadgående efter privatiseringen. Der er også personale fra forskellige lande. Der er pt. 60 børn i institutionen.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 9, forklarede hun, at hun ikke kan genkende, at hun skulle have rystet børn og tvunget dem til at spise.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 10, forklarede hun, at hun ikke har været med ved ansættelsessamtalen med A. Det er Frie Børnehaver, der fastsætter lønnen.

Foreholdt sagsøgers påstandsdokument udsagn 11, forklarede hun, at det har været rigtig svært for hende at blive kaldt psykisk syg. Hun har måttet have krisehjælp. Det har været "en rimelig hård en" at komme igennem.

Foreholdt bilag A, forklarede hun, at hun husker drengen E. Han gik i børnehaven i 2009. Hun mener, at han gik ud i 2011. Han var gået ud, da klagerne blev fremsat. De brugte megen tid på denne dreng. Det var lige så meget Å-stuens personale, der brugte tid på E. Forældrene krævede meget tid. E var meget væk. På det sidste forældremøde ville forældrene tale om E. Hun afskar dette, da hun ikke ville tillade, at de brugte mødet til dette.

Hun har ikke fået en klage over at have råbt højt ad en dreng. Hun har heller ikke fået en klage over, at ledergruppen hovedsagelig bestod af nære venner og bekendte.

Foreholdt bilag B, forklarede hun, at hun husker familien og drengen F. Hun mener, at han var der i 2009 og gik ud i 2010. Han var der flere år, før der blev klaget. Kort før hun blev syg, modtog hun en indkaldelse til et møde fra forældrene. Det var i anledning af episoden med A. Moderen havde mange problemer og ville gerne tale med navnlig A, blandt andet om private ting. A havde småbørn på legepladsen. Fs mor ville den pågældende dag igen tale privat med A. Dette sugede As opmærksomhed. Derfor var sagsøger nødt til at sige til A, at hun skulle stoppe med at tale med Fs mor. Hun nåede ikke at få samtalen med Fs forældre, da de flyttede til Norge.

Foreholdt bilag C, forklarede sagsøger, at hun husker drengen og forældrene. Han gik i børnehaven, fra han var 3 år. Hun mener, at han forlod institutionen i 2011. Det er korrekt, at der var en medarbejder, som kunne have lugtet af spiritus. Der blev talt med medarbejderen, og det er ikke sket siden.

Hun har ikke hørt om, at der er blevet klaget over, at en to-årig er blevet rusket.

Forældrene i børnehaven blev ikke informeret om sagsøgers sygdom. Moderen kom i øvrigt ikke ret meget i institutionen. Det var mest hendes mand, der kom. Hun skal ikke kunne sige, hvorfor moderen anser det for bevist, at sagsøger var psykisk ustabil.

Foreholdt bilag D, forklarer hun, at G skulle i skole og gik ud i 2012. Han var der ikke på det tidspunkt, hvor klagerne blev fremsat. Han var meget ustabil og er nok sluttet før 2012. De havde alle problemer med G, der var en stor 5-årig dreng. De kunne godt finde på at sætte ham ud på trappen, så han selv kunne tage tøj på. Det var koldt den dag.

Foreholdt bilag E, forklarede hun, at EE var der i 2011 og ikke i 2012. Hun har ikke talt med H.

Foreholdt bilag F, forklarede hun, at I skulle i skole i 2013 og har været i børnehaven indtil da. Forældrenes store søn har været i erhvervspraktik hos dem i børnehaven. Han var bestemt ikke bange for hende.

Hun er som oftest med til at ansætte personale. Hun var ikke med til at ansætte A. Ansættelsessamtalerne blev forberedt med hendes deltagelse. Hun husker ikke, hvilke ting de lagde vægt på. De ville lægge vægt på erfaring og en vis alder. Det handler meget om kemi. Det handler meget om, hvordan personen passer sammen med de andre på stuen og i huset i det hele taget.

A blev ansat 1. februar 2010. Sagsøger havde ikke ret meget med A at gøre, da hun blev sygemeldt kort efter.

Da sagsøger kom tilbage efter sin sygdom, samlede de personalet sammen med en psykolog. Personalet fik forklaret, at hun op til sin sygdom på grund af denne havde været mere irriteret og "kortluntet". Hun sagde undskyld for dette over for personalet. Hun spurgte dem, om de havde noget at sige til hende i den anledning. Det var der ikke nogen, der havde.

Hun fik i forbindelse med sin stress stillet diagnosen hypermani. Det betød, at hun var "lige lovligt hurtigt kørende". Hendes hypermani havde ikke indflydelse på hendes samarbejde med personalet. Hun var rask og velfungerende, da hun kom tilbage.

I februar 2010 har det formentlig påvirket personalet, at deres leder var "kortluntet" og irriteret.

Hun har drøftet injuriersagen med Frie Børnehaver. Hun har holdt dem underrettet om, hvad der skete i sagen.

Hun ved ikke noget om, hvorvidt der er tale om en faglig kamp mellem Frie Børnehaver og LFS. Det er ikke noget, hun har talt med dem om.

Børnehaven Ø er en spydspids for Frie Børnehaver. Man kan ikke have en leder, som der er rettet sådanne beskyldninger mod.

Hun er indforstået med, at Frie Børnehaver har anlagt en injuriersag på hendes vegne.

Hun synes også, at forældreklagerne er injurierende, men hun har ikke overvejet at anlægge injuriersag mod dem, da det er meget omstændeligt.

Foreholdt bilag 5, forklarede hun, at hun den 17. november 2011 havde en forhandling med vedrørende K. Hun ville gerne klage over C, da hun fandt, at han optrådte ubehøvet. Derfor lavede hun det referat, der er fremlagt som bilag 5. Hans adfærd "gik rimeligt præcist på den omhandlede sag".

Sagen vedrørende afskedigelsen af A er ikke gået videre. LFS havde ingen indvendinger mod afskedigelsen, der var begrundet i for stort sygefravær.

Foreholdt bilag 6, sætningen: "Til andre forhold kom hun med forklaringer på situationer fra 2 år siden", forklarede hun, at hun fik præsenteret klagerne en tidlig morgenstund. Hun var fuldstændig målløs. Hun spurgte: "Er det mig, der skulle have gjort disse ting?" Hun tænkte,

at det var en hævn fra Cs side. Han havde ikke ønsket, at der skulle laves referat af mødet den 17. november 2011.

Hun bekræftede, at hun lige har forklaret om en forælder, som var helt kørt op, og som hun måtte tage fat i armen på. Det er også rigtigt, at der har været en dreng, som er blevet sat ud på trappen, men det gjorde de alle sammen.

Hun tager klart afstand fra, at børn blev rystet, tvangsfodret eller nægtet noget at drikke. Der er ikke foregået mishandling. Hun mener, at det er mishandling, hvis børn bliver tvunget til at spise. Hvis man insisterer på, at et barn skal spise mod dets vilje, er det tvangsfodring.

Sagsøgte A har forklaret, at hun er født og opvokset i Polen. Hun kom til Danmark i 1989. Hun var da 23 år. Det var svært at lære dansk. Det kan godt være, at hun kommer til at overdrive, når hun er følelsesmæssigt påvirket. Hun blev ansat i Børnehaven Ø fra 1. januar 2010. Hun startede først 4. januar 2010. Hun blev ansat som vikar. Hun blev fast ansat, meget muligt fra 1. februar 2010. Mellem personalet var samarbejdet fint. B var meget optaget af sit arbejde på kontoret og var ikke meget ude på stuerne. Folk smågræd i hjørnerne. Man fik at vide, at sagsøger havde sagt et eller andet, fordi den pågældende havde gjort noget forkert. Det var ikke rart at være der.

Hun blev sygemeldt fra 11. maj 2012. Årsagen var stress på grund af dårligt arbejdsmiljø. Hun gik til sin praktiserende læge. Hun fik hjælp af en psykolog. Lægen anmeldte hendes sygdom som formodet arbejdsskade. Hun henvendte sig også med samme problemstilling til sin fagforening. Hun havde ikke nogen at gå til på arbejdspladsen. Hun kom aldrig mere tilbage til sin arbejdsplads. Mens hun var sygemeldt, mødte hun i ... en af forældrene. Det var Es mor, L. Det var vist i juni 2012. Sagsøgte græd og fortalte, at hun var blevet behandlet så dårligt. Hun fortalte at hun var sygemeldt og på vej til lægen. L sagde, at hun godt kunne forstå det. Hun sagde, at hvis sagsøgte fik brug for hjælp, kunne hun altid henvende sig til hende. L sagde, at hun på et tidspunkt ville klage over institutionen, men at hun havde opgivet, da det var meget tidskrævende. Hun sagde, at hun godt ville gøre det for sagsøgtes skyld. Sagsøgte har spurgt nogle forældre om grunden til, at de trak deres børn ud af institutionen. L har været i kontakt med nogle forældre. Sagsøgte har ikke opfordret til, at der blev

klaget. Hun har heller ikke sagt, hvad der skulle stå i klagen. Hun vil tro, at hendes samtale med L har ført til, at nogle forældre klagede.

Foreholdt bilag 2, forklarede sagsøgte, at hun ikke blev opfordret til at skrive denne mail af Q. Sagsøgte havde det så dårligt. Hendes krop reagerede voldsomt. Hun kastede op og kunne ikke spise. Derfor satte hun sig ned og skrev mailen. Redegørelsen blev lang, for hun havde meget at sige.

Foreholdt formuleringen : "Alle var behandlet dårligt som resulterede i at folk græd og situationen var anspændt og yderst ubehagelig", forklarede hun, at formuleringen er udtryk for at hun var følelsesmæssigt påvirket. Der var 12 ansatte. Nu, da det er kommet lidt på afstand, ville hun nok have overvejet at bruge en anden formulering.

Vedrørende formuleringen: "Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv", forklarede hun, at hun 2 gange havde set sagsøger, hvor der var konflikt mellem 2 drenge på Æ-stuen, hvor sagsøger meget hårdt satte 2 drenge på plads. Også i garderoben blev børnene ydmyget, hvis de ikke ville tage tøj på.

Vedrørende formuleringen: "En anden eksempel på hendes "pædagogiske metoder" kan nævnes hvor hun tvinger børn til at tvangsspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis de ikke gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem. En gang da barnet var for længe om at tage tøjet på blev han smidt ud af bygningen uden sko og jakke direkte i vinterkulden!", forklarede sagsøgte, at hun 2 gange har åbnet sammen med sagsøger.

Vedrørende morgenmaden forklarede sagsøgte, at der står forskellige ting på bordet. Ifølge sagsøger skulle børnene først spise sund mad. Derefter kunne de få et stykke brød eller knækbrød med marmelade. Den sunde mad var cornflakes og havregryn

En dreng havde spist sundt og fik derefter et stykke knækbrød. Han fik et stykke til, men kunne alligevel ikke spise det, da han hellere ville lege. Han fik ikke lov til at lege. Han skulle spise sit knækbrød op.

Sagsøgte forklarede, at hun en dag var alene på stuen. Sagsøger kom som afløser, da de tog børnene op fra middagssøvnen. Børnene fik brød, frugt eller vand. En lille pakistansk pige kunne absolut ikke spise rugbrød, da hun ikke var vant til det. Sagsøger sagde, at pigen ikke måtte få frugt eller vand, før hun havde spist rugbrød. De vidste godt, at pigen var meget kræsen. Pædagogerne gemte en banan til hende, så hun kunne få noget mad, da hun var der hele dagen. Sagsøger sagde, at hun ikke måtte få bananen, før hun havde spist rugbrød.

Sagsøger råbte ofte højt. Sagsøger kunne komme sturtende ud af kontoret og ind på stuen og råbe: "Kan I så holde op. Jeg kan ikke koncentrere mig."

Når hun har forklaret, at sagsøger "hiver i dem og ryster dem", forklarede sagsøgte, at det nok var i forbindelse med de to episoder, som hun har nævnt ovenfor.

Vedrørende drengen, der let faldt og meget let fik blå mærker, forklarede hun, at det var E. Det blev undersøgt, om han fejlede noget.

2 gange sagde sagsøger, at der måtte foregå noget i hjemmet. Sagsøger sagde til sagsøgte, at Es mor var mærkelig.. Hun gik for meget op i nogle ting og for lidt i andre. Sagsøger sagde, at hun ville anmelde det til kommunen. Sagsøger troede, at det var moderens skyld, at E fik blå mærker. Dette kom helt bag på sagsøgte. Sagsøger sagde pludselig: "Jeg synes, at vi skal anmelde det." En af pædagogerne, M, tilsluttede sig dette. Sagsøgte ved ikke, om der skete anmeldelse.

Sagsøgte har ofte set sagsøger drikke en hel flaske vin alene. Ihvertfald skete det på sidste personalemøde. Der var altid en flaske hvidvin og en flaske rødvin. Der skulle måske have stået, at sagsøger drikker "næsten altid" en hel flaske vin. Der var personalemøde en gang om måneden. Sagsøgte mener, at det kunne forstyrre personalet, at sagsøger drak en hel flaske vin.

Sagsøgte blev ked af, at hun ikke som sine kolleger fik blomster ved sin langtidssygemelding. Det passer ikke, at hun har været meget syg. Hun følte sig forskelsbehandlet. Hun opfatter denne forskelsbehandling som chikane, hvis man gør det med vilje.

Hun har drøftet sagen med repræsentanter fra LFS. Alle har behandlet det som en personsag. Der er ingen, der har behandlet det som en sag om mellem Frie Børnehaver og LFS.

Hun er nu ansat i institutionen på ...

Foreholdt bilag A-F, forklarede sagsøgte, at hun har fået klagerne udleveret af forældrene. Sagsøgte har sendt dem til LFS, der har sendt dem videre til X-by Kommune.

Hun undrer sig ikke over, at forældrene først klagede halvandet år senere. Hun tænkte, at de endelig fik mulighed for at klage. Måske havde de været bange for at klage. Hun drøftede ikke indholdet med forældrene. Hun mødte L, som havde kontakt med nogle af forældrene. Sagsøgte havde kontakt til N og Gs mor.

Foreholdt bilag 2, forklarede sagsøgte, at chikanen for eksempel var, at da sagsøgte var tilbage efter 3 dage, sagde sagsøger til sagsøgte, at hun havde "været syg samtidig med sin stuekollega i juni 2011". Sagsøgte tog det til sig og lukkede det inde i sig selv. Hun klagede sig ikke til fagforeningen.

Hun har set alle medarbejdere græde. Hun er helt overbevist om, at de græd på grund af sagsøger. Det undrer hende ikke, at medarbejderne ikke har klaget over sagsøger. De tør ikke at sige noget, når der kommer tilsyn Det er, fordi sagsøger har så megen magt.

Hun har ikke selv set, at sagsøger har sparket en forælder. K har fortalt, at sagsøger har sparket en forælder.

Der har altid været en skarp tone over for forældre med fremmed baggrund. Hun ved ikke, om man kan sige, at sagsøger er racistisk. Hun behandlede generelt ikke-etniske danskere dårligt. Nogen blev bedre behandlet end andre. Etniske danskere blev bedre behandlet end de øvrige. Tidligere og nuværende medarbejdere kan bevidne det. En rengøringsassistent, der har været på Ø i 11 år, kan måske sige noget om det. Sagsøgte har hørt, hvordan sagsøger har behandlet rengøringsassistenten.

Hun ved, hvad Gestapo er. Hun synes ikke, at det er ok at bruge dette ord. Sagsøgte er opvokset i Polen. Der var meget fokus på krig. Man forbinder Gestapo med noget grusomt. Da sagsøger klemte den lille dreng, kom der et glimt til hende, hvor hun tænkte på Gestapo. Hun undskylder for dette ord. Sagsøger burde heller ikke have behandlet den lille dreng, som hun gjorde.

Rengøringsassistenten er meget bange for sagsøger. Rengøringsassistenten har fortalt, at sagsøger har råbt ad hende mange gange og at hun ikke kan lide det. Der er også en tidligere medarbejder ved navn O, der var bange for sagsøger.

Der var 3 ansatte på hver stue. Herudover var der sagsøger, en køkkenassistent og rengøringsassistenten.

Sagsøgte antager, at alle medarbejderne var bange for sagsøger, når de ikke turde sige noget. Der var sandsynligvis også andre end de 2, som hun har talt med.

Vedrørende drengen med de blå mærker forklarede sagsøgte, at anmeldelsen ville være falsk, da man vidste, at det skyldtes sygdom. Man var i gang med at undersøge drengens sygdom. Det, hun tænkte, var, at sagsøger ikke havde de helt store beviser for, at det skulle være forældrenes skyld. Drengen fik meget let mærker. Hun kan godt forstå en leders bekymring, men i dette tilfælde mener sagsøgte, at det var en hævn over barnets forældre.

Sagsøgte mener stadig, at sagsøger ikke er egnet til at have med børn at gøre. Dette skyldes det, som sagsøgte har set.

Sagsøgte var blevet lovet en højere løn ved ansættelsessamtalen. Sagsøger var ikke med ved samtalen. Hun gik til sagsøger, der var hendes leder, for at drøfte det, men hun blev afvist.

C har forklaret, at han er næstformand i LFS. Han har ansvaret for at formulere de vedtagne politikker. Han har institutionssager, dvs. hvor der er samarbejdsvanskeligheder. Han er næstformand for hovedsamarbejdsudvalget. Han har faglige sekretærer og tillidsrepræsentanter, der bistår ham. Hovedvægten i hans arbejde er politikformulering og forhandlinger med politikere og embedsmænd. En meget sjælden gang har han selv en personsag.

FOA og FLS har i mange år været modstandere af privat udlicitering. Det samme er det politiske flertal i X-by. Frie Børnehaver er en samarbejdspartner. Han kan godt skille personsagsbehandling og overordnede politikker. Han kan godt genkende, at han har en kontrovers med P fra Frie Børnehaver. Det har været et længe kendt krav fra FLS, at man herfra mener, at alle institutioner bør være kommunale. BUPL har en anden holdning. Denne generelle politiske holdning har intet med konkrete sager at gøre.

Foreholdt bilag 5, forklarede han, at han sagtens kan huske sagen. Den vedrørte en medarbejder ved navn K, der havde bedt om en uges ferie til at køre sin datter ind i institution efter endt barsel. Der havde været et langt tovtrækkeri. Sagsøger havde været meget ufleksibel med hensyn til at imødekomme Ks rimelige ønske. Han blev meget stødt på manchetterne over sagsøgers holdning. Han mener, at sagsøgers holdning var i strid med samarbejdsaftalen med KTO §§15-17. Medarbejderen havde bedt om ferie i en uge nærmest et år fremme i tiden. Han fandt, at sagsøgers holdning var anstødelig. Han kendte ikke Ø i detaljer. Han havde ikke nogen klager fra forældre i baghovedet. Han forholdt sig udelukkende til den konkrete sag.

Q er fællestillidsrepræsentant. Hun er ansat hans afdeling, og han har dagligt ansvar for hende. Udgangspunktet er, at de kvalitetssikrer det materiale, de sender videre til Kommunen. De har en skærpet indberetningspligt. Breve bliver læst igennem. Der bliver afholdt et møde med det medlem, der klager. Medlemmet skal kunne "stå på mål" for det, der bliver sagt.

Det pågældende medlem har forklaret, hvad der var problemet. Medlemmet har i dag undskyldt brugen af ordet Gestapo. Han mener, at ordet Gestapo er skudt over målet. FLS har ment, at medlemmet havde så mange kritikpunkter, at brevet burde sendes til kommunen.

Udgangspunktet er, at der tidligere havde været en sag. Tilsyn vil aldrig afsløre ting, som A har forklaret om. Folk er bange for at miste deres stilling, og forældrene er bange for, at en klage skal gå ud over deres børn.

Vedrørende tvangsfodring forklarede han, at der i dag er afgivet forklaring om, at børn er blevet krænket i spisesituationen. Der er andre medarbejdere, som har forklaret LFS om dette, Der er en konkret medarbejder, som ikke har ønsket at stå frem. Dette viser, at der foregår

pædagogisk uhensigtsmæssige handlinger og situationer. Det at tvinge et barn i spisesituationen er pædagogisk uhensigtsmæssigt. Det er et led i en magtrelation. Det kan diskuteres, om man burde bruge udtrykket "tvangsfodring". Der er ingen grund for sagsøgte til at tro, at medlemmet skulle lyve. Der er sket kvalitetssikring

Foreholdt bilag 8, forklarede han, at han har været og er en inkarneret kritiker af X-by Kommunes pædagogiske tilsyn. Det er rigtig svært at opfange noget på et sådan tilsyn. Hvis en medarbejder bliver spurgt om pågældende har noget at udsætte på lederen, vil den pågældende næppe svare, at den er helt gal. Der er rigtig store problemer med tilsynet. Derfor er der indført klynge-institutioner på det kommunale område. Dette har hævet kvaliteten. Han vil ikke bruge ordet Gestapo. Hvis man reagerer, som det er fremgået i dag, på medarbejderes og forældres henvendelser og kritik, mener han ikke, at det lever op til kravene til en leder.

Det pædagogiske tilsyn af Ø og andre private institutioner har ikke været tilstrækkeligt og ikke levet op til kravene til et pædagogisk tilsyn. Institutionen brude have været gennemgået med en tættekam.

Kvalitetssikring er, at medarbejderen skal "stå på mål". Kritikken skal også have "en vis gang på jorden". Fagforeningen har ret til at fremføre medlemmers kritik.

D har forklaret, at hun er ansat i X-by Kommunes afdeling for privat børnepasning og kommunal dagpleje. Hun er souschef og har 7 tilsynsførende med privatinstitutioner, private børnepassere, storordninger og puljeinstitutioner. De udøver det pædagogiske tilsyn med de nævnte. Privatinstitutioner skal lave pædagogisk læreplan. Der udøves tilsyn 4 gange om året. Tilsynet vedrører en række bestemte forhold. Det er en kontrolforanstaltning. De søger via dialog at finde ud af, hvad det handler om. De kan give påbud, der skal opfyldes, for at ville give tilskud. De behandler også klager/indberetninger. Det er lidt i bølger. Der kan komme 5 "i rap". I nogle måneder er der ingen klager. Reaktionen på en klage er at læse den og tage ud og tale med institutionen. Alt afhængig af, hvad de ser, laver de en handleplan. De taler med personale og forældrebestyrelse. De har ikke indkaldt forældre til en uddybende samtale eller ringet til dem. Det kunne de godt gøre. Forældre har ringet og fulgt op på klager.

I sommeren 2012 modtog hun klager over Ø. Hun ringede til den tilsynsførende og sagde, at det var alvorligt, og at de skulle derud med det samme. De tog derud dagen efter. Lederen var meget forbavset over, at de kom. De lod lederen, nu sagsøger, læse henvendelsen. De sagde, at det var alvorligt. Sagsøger fik lov at kommentere klagerne. Vidnet fik bilag 1 fra R, der er vidnets leder. De vil altid reagere meget hurtigt på en sådan henvendelse.

Der var stort set ikke noget at bemærke ved tilsynene.

Der var meget modstand mod at samarbejde de første 2 måneder. Men da de fik et møde i stand i juli 2012, begyndte det at gå godt.

De har gået rundt og spurgt personalet. De har ikke gjort andet for at efterprøve indholdet af klagerne. De har ikke ringet til forældrene. Det var gamle klager. Derfor var de mere interesserede i at høre, hvordan det gik nu. De talte med forældrene.

Foreholdt bilag 8, forklarede vidnet, at det er sædvanligt at opfordre til at sende skriftligt materiale, hvis det skønnes at være nødvendigt. Henset til sagens alvor ville R formentlig komme med en sådan anmodning.

Foreholdt bilag 6, formuleringen: "Til andre forhold kom hun med forklaringer på situationer fra 2 år siden" forklarede vidnet, at hun ikke husker, hvad dette relaterer sig til.

Man har pligt til at videregive oplysninger til kommunen, hvis man bliver bekendt med forhold, der relaterer sig til børns forhold. Det følger af serviceloven, der også gælder for almindelige borgere. Det er meget præcise oplevelser, borgerne normalt kommer med. Man kan aldrig vide, hvad der er i det. Man har en indberetningspligt.

Når hun tænkte, at det var meget alvorligt, var det, fordi der var en person, der mente, at lederen tvangsfodrede et barn. Hun tænkte, at der var tale om at tvinge et barn til at spise, måske proppe maden ind i munden på barnet. Endvidere syntes hun, at det lød alvorligt, hvis lederen havde et alkoholproblem.

Parternes synspunkter

Sagsøger har i påstandsdokument af 12. november 2013 anført følgende:

"...Til støtte for den nedlagte påstand 1 og 2, gøres det gældende at de sagsøgte udtalelser og/eller medvirken til at udbrede udtalelserne citeret i påstand 2, er sigtelser fremsat mod bedre vidende og egnet til at nedsætte sagsøgers agtelse i offentligheden, at det er en skærpende omstændighed, at sigtelserne er udbredt af en faglig organisation med den autoritet, som sigtelserne herved forlenes,

Til støtte for påstand 3 gøres det gældende,

at sagsøgers krav på erstatning følger af erstatningsansvarslovens § 26, og

at sagsøgers erstatning skal fastsættes højest muligt, idet sagsøgers fortsatte erhvervsudøvelse blev bragt i overhængende fare som følge af de fremsatte sigtelser..."

Sagsøger har under hovedforhandlingen anført, at sagsøger ikke ville kræve, at erstatningen blev fastsat højest muligt.

De sagsøgte har i påstandsdokument af 12. november 2013 anført følgende:

"...Sagsøger har, som den anden af tre, nedlagt påstand om, at ikke færre end seksten udtalelser kendes ubeføjede.

De sagsøgte agter at gøre gældende, at alle de pågældende udtalelser er straffri og ikke er ansvarspådragende. Dette skyldes for det første, at deres sandhed for en dels vedkommende kan bevises, og for det andet, at de sagsøgte har været forpligtede til at fremsætte eller viderebringe de pågældende udtalelser til de rette myndigheder. De sagsøgte gør herved gældende, at de pågældende udtalelser må ses i hele sagens sammenhæng, og at de kun giver mening i den helhed, hvori de er fremsat.

Endelig gøres det gældende, at de sagsøgte har handlet til berettiget varetagelse af åbenbar almen interesse og af andres - børnenes - tarv. .."

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten finder, at følgende udtalelser, der efter bevisførelsen vedrører sagsøger, og som er fremsat af sagsøgte A i udateret mail (bilag 1) og udbredt af sagsøgte LFS i mail af 29. maj 2012 til X-by Kommune, efter en almindelig forståelse i det danske samfund helt eller delvist må karakteriseres som sigtelser for forhold, der er egnet til at nedsætte sagsøger i medborgeres agtelse, jf. straffelovens § 267:

" Ifølge min kollega blev far til en dreng skubbet ud af kontoret og sparket af B! "

"Det gik altid voldsomt mod forældre med fremmed baggrund. Hun blev ofte kaldt psykopat og som jeg husker tydeligt en forældre sagde; "Det kvindemenneske er syg i hovedet og burde spærres inde.."

"Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv. "

"Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave."

"En anden eksempel på hendes "pædagogiske metoder" kan nævnes hvor hun tvinger børn til at tvangsspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis de ikke gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem. En gang da barnet var for længe om at tage tøjet på blev han smidt ud af bygningen uden sko og jakke direkte i vinterkulden!"

"Som om det ikke var nok ville B lave en falsk indberetning til Kommunen med mistanke om mishandling af barnet på grund af de blå mærker."

"På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn."

"Jeg gider ikke lide så meget på grund af min psykisk syge arbejdsleder!"

Retten har lagt vægt på, at der var tale om udtalelser, der alle relaterede sig til sagsøgers embedsførelse.

Retten finder endvidere, at følgende udtalelser, der efter bevisførelsen vedrører sagsøger, og som er fremsat af sagsøgte LFS i mail af 29. maj 2012 til X-by Kommune, efter en almindelig forståelse i det danske samfund må karakteriseres som sigtelser for forhold, der er egnet til at nedsætte sagsøger i medborgeres agtelse, jf. straffelovens § 267:

"Pædagogmedhjælperen når hun åbner sammen med institutionslederen oplever at lederen foretager flg. overgreb på børnene:

- Tvangsfodrer børnene så de kaster op
- Siger til børnene at de ikke får noget at drikke hvis ikke de spiser maden op
- Lederen har foretaget fysisk overgreb på en forælder
- Lederen har skræmt en far der var til samtale på lederens kontor så denne far kom grædende ud fra lederens kontor"

Retten har lagt vægt på, at der var tale om udtalelser, der alle relaterede sig til sagsøgers embedsførelse.

Retten finder ikke, at sagsøger har godtgjort, at sigtelserne er fremsat eller udbredt mod bedre vidende, eller at de sagsøgte har savnet rimelig grund til at anse dem for sande. Straffelovens § 268 finder derfor ikke anvendelse, og de sagsøgte frifindes for sagsøgers principale påstand.

Retten finder, at de sagsøgte har bevist, at følgende sigtelse: "...En gang da barnet var for længe om at tage tøjet på blev han smidt ud af bygningen uden sko og jakke direkte i vinterkulden!...", i hvert fald for så vidt angår manglende jakke, er sand, idet sagsøger har forklaret følgende herom: "...De havde alle problemer med G, der var en stor 5-årig dreng. De kunne godt finde på at sætte ham ud på trappen, så han selv kunne tage tøj på. Det var koldt den dag..."

De sagsøgte frifindes derfor for at have fremsat denne sigtelse.

Retten finder ikke, at de sagsøgte A og LFS ved den stedfundne bevisførelse har bevist, at de omhandlede sigtelser i øvrigt er sande. Sigtelserne er derfor af denne grund ikke straffrie, jf. straffelovens § 269, stk. 1, 1. led.

Det følger af straffelovens § § 269, stk. 1, 2. led, at en sigtelse er straffri, "når den, der i god tro fremsætter sigtelsen, har været forpligtet til at udtale sig eller har handlet til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv."

Det følger af servicelovens § 153, at offentligt ansatte har pligt til at underrette kommunen, såfremt den pågældende får kendskab til, at et barn eller ung under 18 år har været udsat for overgreb. Retten finder, at sagsøgte A har været omfattet af denne forpligtelse. Retten finder endvidere, at sagsøgte A har handlet til berettiget varetagelse af børnehavebørnenes tarv. Retten finder i relation hertil, at der på tidspunktet for sagsøgte As fremsættelse af sigtelserne var en vis objektiv bestyrkelse af disse gennem hendes egne iagttagelser, udtalelser fra forældre samt de i øvrigt foreliggende oplysninger. Endvidere har sagsøger i relation til følgende sigtelse: "En gang da barnet var for længe om at tage tøjet på blev han smidt ud af bygningen uden sko og jakke direkte i vinterkulden!" ved sin forklaring under hovedforhandlingen bekræftet, at en dreng blev udsat for en sådan behandling, men at alle gjorde det. Retten finder på denne baggrund ikke at burde stille høje krav til sagsøgte As gode tro.

Retten lægger derfor til grund, at sagsøgte A har handlet i god tro i forhold til følgende sigtelser:

"Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv. "

"Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave."

"En anden eksempel på hendes "pædagogiske metoder" kan nævnes hvor hun tvinger børn til at tvangsspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis de ikke gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem..."

"På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn."

Det samme gælder følgende sigtelser:

"Ifølge min kollega blev far til en dreng skubbet ud af kontoret og sparket af B! "

"Det gik altid voldsomt mod forældre med fremmed baggrund. Hun blev ofte kaldt psykopat og som jeg husker tydeligt en forældre sagde; "Det kvindemenneske er syg i hovedet og burde spærres inde.."

"Som om det ikke var nok ville B lave en falsk indberetning til Kommunen med mistanke om mishandling af barnet på grund af de blå mærker."

Retten finder også vedrørende disse sigtelser, at sagsøgte A har handlet til berettiget varetagelse af såvel børnehavebørnenes, som deres forældres tarv. Retten finder i relation hertil, at der på tidspunktet for sagsøgte As fremsættelse af sigtelserne også vedrørende disse var en vis objektiv bestyrkelse af disse gennem hendes egne iagttagelser, udtalelser fra forældre og de i øvrigt foreliggende oplysninger. Retten finder på denne baggrund ikke at burde stille høje krav til sagsøgte As gode tro.

Det forhold, at sagsøgte A har valgt at gå gennem sin faglige organisation, findes ikke at ændre herved.

Retten finder derfor, at de ovennævnte sigtelser er straffri, jf. straffelovens § 269, stk. 1, 2. led.

Vedrørende sagsøgte LFS finder retten, at denne sagsøgte har handlet til berettiget varetagelse af børnehavebørnenes og deres forældres tarv. Retten finder i relation hertil ikke at kunne stille høje krav til sagsøgte LFS' gode tro. Retten finder således ikke, at sagsøgte LFS har haft særlig anledning til at betvivle de oplysninger, som sagsøgte A fremkom med.

Retten lægger derfor til grund, at sagsøgte LFS har handlet i god tro i forhold til følgende sigtelser:

"Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv. "

"Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave."

"En anden eksempel på hendes "pædagogiske metoder" kan nævnes hvor hun tvinger børn til at tvangsspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis de ikke gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem..."

"På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn."

"Pædagogmedhjælperen når hun åbner sammen med institutionslederen oplever at lederen foretager flg. overgreb på børnene:

- Tvangsfodrer børnene så de kaster op
- Siger til børnene at de ikke får noget at drikke hvis ikke de spiser maden op..."

Retten finder derfor, at de ovennævnte sigtelser er straffri, jf. straffelovens § 269, stk. 1, 2. led.

Retten finder ikke, at sigtelserne har haft en karakter, som indebærer, at straffelovens § 270 finder anvendelse.

Retten finder ikke, at følgende udtalelser, der er fremsat af sagsøgte A og viderebragt af sagsøgte LFS til X-by Kommune, har karakter af sigtelser omfattet af straffelovens § 267:

"Alle var behandlet dårligt som resulterede i at folk græd og situationen var anspændt og yderst ubehagelig ".

"I den første tid gik det fint. Sandsynligvis på grund af den medicinering, hun fik. Desværre

gik det straks ned ad bakken igen. Man kunne ikke se forskel mellem hendes opførsel før indlæggelsen og nu."

"Jeg tror og ved, at alle er så utroligt bange for hende..."

"Løn. Jeg har ikke få et den løn som jeg blev lovet ved ansættelsessamtalen."

"Personalemøde. B drikker en hel flaske vin ALENE. Det gør hun altid."

"Det er kedeligt at blive chikaneret på den måde."

Retten finder endvidere ikke, at følgende udtalelse, der er fremsat af sagsøgte LFS til X-by Kommune, har karakter af en sigtelse omhandlet i straffelovens § 267:

"- Lederen drikker sig beruset til personalemøderne (drikker en flaske vin alene) "

De sagsøgte A og LFS frifindes derfor for denne del af påstanden.

Retten har som følge af sagens udfald ikke fundet grundlag for at pålægge de sagsøgte at betale sagsøger godtgørelse for tort i medfør af erstatningsansvarslovens § 26. De sagsøgte frifindes derfor for sagsøgers påstand 3.

Retten har, henset til omstændighederne i sagen, herunder at de sagsøgte er straffri efter straffelovens § 269, stk. 1, ikke fundet grundlag for at imødekomme sagsøgers påstand om, at der i domsslutningen optages en bemærkning om, at de ovennævnte sigtelser er ubeføjede, jf. straffelovens § 273

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet retten kan oplyse, at hver part afholder egne sagsomkostninger. Retten har herved navnlig lagt vægt på sagens udfald.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte A straffes ikke for at have fremsat følgende sigtelser:

"Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv. "

"Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave."

"En anden eksempel på hendes "pædagogiske metoder" kan nævnes hvor hun tvinger børn til at tvangsspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis de ikke gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem..."

"På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn."

" Ifølge min kollega blev far til en dreng skubbet ud af kontoret og sparket af B! "

"Det gik altid voldsomt mod forældre med fremmed baggrund. Hun blev ofte kaldt psykopat og som jeg husker tydeligt en forældre sagde; "Det kvindemenneske er syg i hovedet og burde spærres inde.."

"Som om det ikke var nok ville B lave en falsk indberetning til Kommunen med mistanke om mishandling af barnet på grund af de blå mærker."

Sagsøgte LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger, straffes ikke for at have fremsat følgende sigtelser:

"Pædagogmedhjælperen når hun åbner sammen med institutionslederen oplever at lederen foretager flg. overgreb på børnene:

- Tvangsfodrer børnene så de kaster op
- Siger til børnene at de ikke får noget at drikke hvis ikke de spiser maden op...", og

for at have viderebragt følgende sigtelser:

"Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv. "

"Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave."

"En anden eksempel på hendes "pædagogiske metoder" kan nævnes hvor hun tvinger børn til at tvangsspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis de ikke gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem..."

"På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn."

De sagsøgte frifindes i øvrigt.

De sagsøgte frifindes for sagsøgers påstand 3 om betaling af godtgørelse for tort.

Hver part bærer egne sagsomkostninger.